

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: M. N., narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Václavem Strouhalem, advokátem,
sídlem Čimelice 112, 398 04 Čimelice,

proti

žalovanému: Ředitel Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje,
sídlem Lidické náměstí 899, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2019, č. j. KRPU-81967-8/ČJ-2019-0400KR-PK,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě se žalobce prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 24. 6. 2019, č. j. KRPU-81967-8/ČJ-2019-0400KR-PK, jímž žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí vedoucího územního odboru Ústí nad Labem Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje (dále jen Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

„vedoucí územního odboru“) ze dne 22. 3. 2019, č. j. UL-9/2019. Tímto rozhodnutím vedoucí územního odboru podle § 186 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“) a § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů uznal žalobce vinným ze spáchání jednání, které mělo znaky přestupku a spočívalo v tom, že dne 12. 4. 2018 v blíže neustanovené době v Ústí nad Labem, v rámci žádosti služebnímu funkcionáři Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje o proplacení hodinek značky Apple Watch series 2 Nike+, seriové číslo „X“, které mu měly být poškozeny při služebním zákroku dne 24. 3. 2018 (č. j. KRPU-63211/ČJ-2018-041016), uvedl do čestného prohlášení nepravdivé údaje spočívající v jejich kupní ceně a nepravdivý údaj o období pořízení hodinek. Tímto jednáním se nejméně formou nepřímého úmyslu dopustil jednání, které má znaky přestupku podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“), čímž výrazně zkreslil skutkový stav pro rozhodnutí služebnímu funkcionáři Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje a způsobil nebezpečí vzniku škody na straně Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje a bezdůvodného obohacení na své straně. Za toto jednání vedoucí územního odboru žalobci podle § 51 odst. 1 písm. b) zákona o služebním poměru uložil kázeňský trest – snížení základního tarifu o 5 % na dobu dvou měsíců. Žalobce se v žalobě současně domáhal toho, aby soud zrušil také zmíněné rozhodnutí vedoucího územního odboru a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, spočívá na nesprávně zjištěném skutkovém stavu a na nesprávném právním posouzení a řízení obsahuje podstatné porušení ustanovení o řízení před žalovaným (a to v obou stupních), a tyto vady měly za následek nezákonné rozhodnutí ve věci.
3. V doplnění žaloby podaném v rámci lhůty pro podání žaloby dle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) žalobce uvedl, že u služebnímu funkcionáři uplatnil nárok na náhradu škody, která mu vznikla v souvislosti se služebním zákrokem ze dne 24. 3. 2018 v 23:45 hodin, když došlo k použití donucovacích prostředků proti osobě R. J., který napadl jednoho ze zakročujících policistů. Následně dne 29. 3. 2018 došlo k sepsání dalšího „Hlášení o škodní události“, kde byla specifikována škoda. Ačkoliv zákon nikde nestanoví, jakou formou by mělo dojít k podání žádosti, a žalobce již požádal o náhradu škody, která byla následně specifikována v úředním záznamu, byl žalobce donucen navíc ještě podat písemnou žádost na formuláři policie ze dne 12. 4. 2018, ve kterém chybí jakékoli prohlášení o následcích spojených s podáním nepravdivého nebo neúplného čestného prohlášení anebo alespoň takové poučení.
4. Podle žalobce bylo řízení o náhradě škody od počátku provázeno značnou nevolí na straně správního orgánu a na žalobce byl opakovaně vyvíjen nátlak, aby tuto žádost vzal zpět. Když žalobce trval na svém, správní orgán inicioval trestní řízení, kterým se rovněž snažil žalobce zastrašit a donutit ho ke stažení žádosti. Správní orgán navíc vůbec neprošetřoval celou věc řádně a vše nezákonně přenesl na Generální inspekci bezpečnostních sborů (dále jen „GIBS“). Z Prohlášení o seznámení s podklady pro rozhodnutí ze dne 21. 5. 2019, č. j. KRPU-66541-17/ČJ-2018-0400HS-1-ŠM, i ze záznamu ze dne 12. 7. 2019, č. j. KRPU-66541-19/ČJ-2018-0400HS-1-ŠM, které navrhl provést jako důkaz, podle žalobce vyplývá, že na Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

něj je opakovaně činěn nátlak, aby svou žádost o náhradu škody vzal zpět. Napadené rozhodnutí je podle žalobce naprosto účelové tak, aby nemuselo být poskytnuto nic. Shrnuje, že dosud nebyl odškodněn a ze strany správního orgánu je činěno vše (a to i zdánlivě zákonně), aby byl odrazen od domáhání se náhrady škody, čímž jistě dochází ke zneužívání moci na úkor žalobce. Dodal, že žádným způsobem neztěžoval postup náhradové komise tak, jak je mu kladeno k tíži.

5. Žalobce namítl, že řízení o jednání, které má znaky přestupku, bylo s žalobcem zahájeno výhradně na základě převzaté spisové dokumentace GIBS. Skutkový stav věci nebyl zjišťován prvostupňovým služebním funkcionářem, neboť vedoucí územního odboru vycházel plně z důkazů, které byly obstarány ze strany GIBS. Ta konala na podnět služebního funkcionáře, kdy služební funkcionář v něm prezentoval nevoli rozhodovat o nároku žalobce na náhradu škody. Podle žalobce nebylo postupováno v souladu s § 180 odst. 1 zákona o služebním poměru, neboť služební funkcionáři sami aktivně nezjišťovali prvotní důkazy, ze kterých by mohli činit závěry o stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Vycházeli totiž pouze z tzv. sekundárních důkazů, kterými byly např. úřední záznamy o úkonech prováděných GIBS, úřední záznamy o podaných vysvětleních před GIBS apod. V případě, že vedoucí územního odboru vycházel ze skutečností, které byly sděleny jednotlivými osobami GIBS, měl si podle žalobce uvedené osoby sám předvolat a vyslechnout je. Tento postup podle žalobce vyplývá z ustálené judikatury, např. z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2006, č. j. 7 Ca 104/2005-26, publ. pod č. 1422/2007 Sb. NSS, a rozsudku téhož soudu ze dne 13. 5. 2014, č. j. 10 Ad 1/2012-41. Podle žalobce úřední záznamy, protokoly o sledování osob a jiné skutečnosti zjištěné GIBS mohou v řízení dle zákona o služebním poměru pouze dotvářet skutkový stav věci, který musí být podložen prvotními důkazními prostředky služebního funkcionáře. V řízení ve věci žalobce však drtivou většinu podkladů pro napadené rozhodnutí tvoří pouze podklady převzaté a správní orgány postupovaly v rozporu s uvedenými rozhodnutími.
6. Následně se žalobce vymezuje proti tomu, že žalovaný hodnotil podpis jeho čestného prohlášení jako lehkovážné jednání. Žalobce namítá, že v něm uvedl výhradně skutečnosti, o jejichž pravdivosti byl v době učinění tohoto čestného prohlášení přesvědčen, a navíc byl k tomuto prohlášení učiněnému na formuláři správního orgánu „donucen“ a ani v něm nebyl poučen o možných následcích. Žalobci bylo podle jeho slov dále správním orgánem vytýkáno, že v průběhu celého řízení byl jeho postoj k projednávané věci konzistentní, což považuje za důkaz o zaujatosti správního orgánu a důkaz o vyvíjení nátlaku na žalobce. Tato skutečnost by podle žalobce neměla být kladena k jeho tíži, neboť pouze zvyšuje důvěryhodnost jeho výpovědi o tom, že jím uváděné skutečnosti byly v souladu s realitou, eventuálně alespoň s přesvědčením žalobce.
7. Dále žalobce namítl, že na něj členové náhradové komise opakovaně činili nátlak, aby svou výpověď změnil, což by proti němu následně bylo užito v řízení ve věcech kázeňských, k čemuž odkázal na příписы náhradové komise Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje ze dne 21. 5. 2019, č. j. KRPU-66541-17/ČJ-2018-0400HS-1-MŠ, a ze dne 12. 7. 2019, č. j. KRPU-66541-19/ČJ-2018-0400HS-1-MŠ, které navrhl provést jako důkaz. Takovýto postup žalobce označil za nepřijatelný.
8. Žalobce dále nesouhlasil s právním posouzením jednání, které mu bylo kladeno za vinu, jako jednání, které má znaky přestupku dle § 2 odst. 2 písm. a) zákona o některých přestupcích, podle kterého se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že úmyslně uvede

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nesprávný nebo neúplný údaj správnímu orgánu anebo mu požadovaný údaj zatají nebo uvede nesprávný anebo neúplný údaj v čestném prohlášení u správního orgánu. Žalobce přitom poukázal na to, že podle GIBS jednání mohlo být posouzeno jako kázeňský přestupek ve smyslu § 50 zákona o služebním poměru spočívající v porušení základních povinností příslušníka dle § 45 odst. 1 písm. a) téhož zákona.

9. Žalovanému dále vytýkal, že se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjadřuje pouze k otázce naplnění subjektivní stránky přestupku dle § 2 odst. 2 písm. a) zákona o některých přestupcích, nikoli však k dalším stránkám skutkové podstaty, tj. objektu, objektivní stránce a subjektu. To podle žalobce způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť jeho odůvodnění nesplňuje základní náležitosti, které jsou na něj kladeny v § 181 odst. 5 zákona o služebním poměru. Znakem skutkové podstaty přestupku dle § 2 odst. 2 písm. a) zákona o některých přestupcích podle komentářové literatury může být pouze porušení právní povinnosti. Proto by v odůvodnění rozhodnutí mělo být uvedeno, jaká konkrétní právní povinnost byla žalobcem porušena. To však v napadeném rozhodnutí učiněno není. Objektem daného přestupku je pořádek ve státní správě. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí však nebylo dále nijak rozvedeno ani to, jakým konkrétním způsobem mělo dojít k zasažení tohoto objektu.
10. K obsahu čestného prohlášení, ve kterém uvedl, že „*své hodinky Apple Watch NIKE+ series 2 ve verzi 42mm v.č.: „X“ zakoupil v lednu 2017 za částku 15.000,- Kč*“, žalobce doplnil, že v době jeho předložení škodní komisi byl o jeho pravdivosti přesvědčen a i později na něm trval. Žalovaný měl zohlednit, že s odstupem více než roku si již žalobce nemusel přesně pamatovat, o které hodinky šlo, neboť tzv. chytrých hodinek zakupoval více kusů od různých subjektů a za různé ceny. Měl za to, že i kdyby byla dodatečně prokázána nesprávnost údajů uvedených v čestném prohlášení, nemohlo dojít ke spáchání přestupku dle § 2 odst. 2 písm. a) zákona o některých přestupcích formou úmyslného zavinění. Žalobce měl uvést: „*Celé věci je mi velmi líto, určitě jsem nechtěl nikoho podvést nebo způsobit nějakou škodu, opravdu jsem v tu dobu byl přesvědčen o pravdivosti předložených skutečností. O tomto svědčí i fakt, že já sám jsem byl iniciátorem toho, ať se provede důkaz znaleckým posudkem, jehož výsledku bych se rozhodně podřídil*“. Správní orgány se s tímto vyjádřením v odůvodnění svých rozhodnutí nevypořádaly, přitom k rozporům při vyhodnocování formy zavinění se měl žalobce vyjádřit i v rámci ústního jednání dne 6. 3. 2019.
11. Podle žalobce byly porušeny procesní předpisy v řízení, které předcházelo řízení ve věcech kázeňských, tedy v řízení o škodní události. Nelze proto plně spoléhat na dokumentaci, která byla vedena k řízení ve věci škodní události. Sama členka náhradové komise v rámci svého podání vysvětlení dle § 158 odst. 6 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů dne 1. 8. 2018 uvedla, že nebyl prováděn zápis z jednání škodní komise. Tento zápis však nepochybně měl být proveden a následně založen do spisu.
12. Dále žalobce uvedl, že součástí spisového materiálu dále byla faktura – daňový doklad ze dne 8. 11. 2016 vystavená společností iStyle CZ, s.r.o., společností BAGRISTE s.r.o., jejímž předmětem je prodej hodinek Apple Watch Nike+ výrobní číslo „X“. Předmětné hodinky měly být dále společností BAGRISTE s.r.o. prodány jejímu zaměstnanci R. S., který je následně prodal přes internet další osobě. Za jaký finanční obnos je prodal, si nepamatuje, stejně tak jako si nepamatuje, kdy jím byly hodinky prodány v internetovém bazaru. Podle žalobce s ohledem na tuto skutečnost nelze mít za vyvrácené, že žalobce zakoupil předmětné hodinky za částku 15 000 Kč. Vedoucí územního odboru a následně i

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalovaný chybovali v rámci svých úvah, když zcela opomenuli možnost tzv. koupě od nevlastníka. Datum převedení vlastnického práva k předmětným hodinkám se nemusí nutně shodovat s převedením hodinek do faktické dispozice jejich budoucího vlastníka. Žalobce namítl, že v průběhu řízení bylo vedeno dokazování k tomu, kdy bylo převáděno vlastnické právo k předmětným hodinkám, nikoliv kdy docházelo k faktickému předání těchto hodinek.

13. Dále žalobce namítl neurčitost výroku napadeného rozhodnutí. Z něj není zřejmé, pro vydání jakého konkrétního rozhodnutí služebního funkcionáře Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje měl být žalobcem zkreslen skutkový stav věci. Rovněž zde není ani uvedeno, kterým služebním funkcionářem Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje mělo být dané rozhodnutí vydáno, jaké konkrétní nebezpečí škody mělo vzniknout na straně Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje a v čem mělo spočívat nebezpečí vzniku bezdůvodného obohacení na straně žalobce. Tyto skutečnosti lze následně určit až z odůvodnění napadených rozhodnutí.
14. Úvahy žalovaného ze str. 7 odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobce označil za čistě spekulativní a nezpůsobilé být podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí. Názor, podle kterého je nereálný nákup použitého zboží za mnohem vyšší cenu, než je na trhu v daném čase cena hodinek nových, je podle žalobce čistě subjektivní a nemá oporu ve spisovém materiálu. Podle žalobce žalovaný nezjišťoval dostupnost předmětných tzv. chytrých hodinek jako nových na českém trhu ke dni, kdy byly pořízeny žalobcem. Podle žalobce výrobci tzv. chytrých hodinek jednotlivé modely tohoto zboží aktualizují a obměňují. Starší modely proto následně z trhu mizí či jsou stahovány a není možné je na trhu nového zboží sehnat. Starší edice těchto výrobků lze následně sehnat pouze v bazarovém prodeji, přičemž i tato skutečnost bývá zohledněna při stanovení výše ceny zboží, jež je prodáváno nikoliv jako nové. Žalovaný dále nezvažoval, že v případě objednání výrobku ze zahraničí je následně kupující povinen nést i další náklady v podobě přepravného a balného. V případě bazarového prodeje tyto další náklady kupující zpravidla nenese. V případě zakoupení výrobku od fyzické osoby v České republice je následně pro laika snazší řešit případné jeho nároky z vadného plnění, pokud dojde k zakoupení zboží, které neodpovídá popisu objednaného zboží.
15. Žalobce měl dále za to, že se uvedeného přestupku nemohl dopustit. Kromě již několikrát zmíněného chybějícího poučení k formulářovému čestnému prohlášení namítl, že toto ani není čestným prohlášením, které podle žalobce je vyšší formou „prohlášení“, ale pouze procesním vyjádřením účastníka. Vyjádření žalobce je nutné posuzovat dle jeho obsahu, nikoliv podle nadpisu. V textu podání není nic jiného uvedeno, než že „prohlašuje“, nikoliv „čestně prohlašuji“ či „prohlašuji na svoji čest“ atp. Podle žalobce by však v případě čestného prohlášení měly být splněny tyto požadavky spolu s poučením či prohlášením o následcích spojených s podáním nepravdivého či neúplného prohlášení. Pokud prohlášení toto obsahovat nebude, nepůjde o nic jiného než o vyjádření účastníka řízení. Poukázal navíc na § 55 odst. 1 správního řádu, ze kterého dovodil, že účastník řízení nemusí vypovídat pravdivě a může i některé skutečnosti zamlčet, a to bez postihu. Toto by mělo být vztaženo i na vyjádření účastníka a procesní podání apod.
16. Podle žalobce by mohl být postižen jen v případě, kdy by čestné prohlášení bylo použito tam, kde to zákon výslovně stanoví. V tomto případě zákon nestanoví, že se škoda dokládá čestným prohlášením. Naopak v tomto případě měl v řízení o náhradě škody správní orgán postupovat tak, aby byl zjištěn skutečný skutkový stav, tedy i způsobená škoda, a za tímto

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

účelem si měl opatřit podklady (např. tedy odborným vyjádřením či znaleckým posudkem). Vyčíslení škody provedené žalobcem podle něj nebylo ničím jiným než jeho subjektivním hodnocením a vyjádřením. Navíc čestným prohlášením byla upravena pouze kupní cena, tedy věc pro řízení absolutně nerozhodná, nikoliv škoda, o jejíž uhrazení žádal. V tomto směru se tedy žalobce nemohl dopustit přestupku.

17. Uložený kázeňský trest žalobce považuje za nepřiměřeně přísný. Při úvaze o druhu a výši trestu bylo žalobci vedoucím územního odboru kladeno k tíži, že „svým jednáním výrazně zkreslil skutkový stav, čímž ztížil činnost komise v rámci projednávání vzniklých škod způsobených policistům“. K tomu žalobce namítá, že to, že náhradová komise projednala a rozhodovala o poskytnutí náhrady, nebylo ztížením její činnosti, ale pouze naplněním jejího účelu. Ztížit její činnost žalobce ani nemohl, neboť pokud by jednala tak, jak ze zákona má – opatřovala sama podklady potřebné k rozhodnutí, např. i znalecký posudek, který navrhoval žalobce –, její činnost by se neztížila. Podle žalobce ono „ztížení“ naopak spočívalo v tom, že se komise zaměřila na kriminalizaci žalobce namísto řádného posouzení nároku. Zcela nedostatečně pak byly zohledňovány skutečnosti, které svědčí ve prospěch žalobce, tj. zejména, že sám žalobce navrhoval vyhotovení znaleckého posudku k hodnotě hodinek, a tedy chtěl aktivně přispět ke zjištění skutečné škody a svým jednáním tak být nápomocen činnosti náhradové komise. Rovněž mělo být více zohledněno, že do současné doby byl žalobce mnohokrát kázeňsky odměňován a patřil mezi příslušníky, kteří službu vykonávali příkladně; kázeňsky trestán doposud nebyl.

Vyjádření žalovaného k žalobě

18. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. Ve svém vyjádření na více místech poukázal na to, že žalobce směšuje dohromady dvě samostatná řízení, a sice kázeňské řízení a řízení o náhradě škody. Podané odvolání posoudil v podstatě jako blanketní, neboť neobsahovalo konkrétní odůvodnění. Ani na výzvu nebylo žalobcem doplněno. Námitky jsou uvedeny prakticky poprvé až v žalobě, a podle žalovaného směřují spíše proti prvostupňovému rozhodnutí. Ke zjišťování skutkového stavu žalovaný poukázal na to, že žalobci byl při ústním jednání dne 6. 3. 2019 v rámci dokazování předložen spisový materiál GI-2694/TČ-2018-842030, ke kterému žalobce uvedl, že s ním byl seznámen, souhlasí s ním a nežádá provedení dalšího dokazování a nenavrhuje výslech svědků. Ve spise nejsou založeny pouhé jednostranné úřední záznamy bez poučení, které má na mysli judikatura zmíněná žalobcem, ale spis obsahuje výpovědi osob po náležitém poučení formou podání vysvětlení před policejním orgánem. Požadavek na údaje o ceně a době zakoupení věci žalovaný považuje vzhledem ke způsobu stanovení výše škody za oprávněný. Poukázal na služební náplň žalobce, který je příslušníkem bezpečnostního sboru, a nebylo ho tudíž s ohledem na to třeba poučovat o následcích nepravdivého čestného prohlášení. Právním posouzením skutku učiněným GIBS žalovaný nebyl vázán. To, že cena standardních chytrých hodinek v čase klesá, žalovaný označil za notorietu.

Ústní jednání soudu

19. Při jednání soudu konaném dne 23. 11. 2021 právní zástupce žalobce v plném rozsahu odkázal na znění žaloby a její doplnění a navrhl, aby soud žalobě vyhověl. Na vyjádření pověřené pracovnice žalovaného o podaném blanketním odvolání reagoval poukazem na povinnost správních orgánů v takovém případě účastníka řízení vyzvat k odstranění vad, jak to opakovaně zdůrazňuje Ústavní soud. Podle právního zástupce žalobce byly v

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odvolání obsaženy body, na které měl žalovaný reagovat. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Právní zástupce žalobce zdůraznil, že žalobce měl být v průběhu správního řízení ze strany správních orgánů poučován o svých právech.

20. Pověřená pracovnice žalovaného při tomtéž jednání odkázala na písemné vyjádření k žalobě s tím, že nadále navrhovala zamítnutí žaloby. Zdůraznila, že žalobce podal blanketní odvolání. Po celé odvolací řízení zůstal nečinný s výjimkou předložení plné moci. Konstatovala, že žalobní námitky nebyly uplatněny v průběhu správního řízení, jsou tedy uplatněny poprvé a směřují proti rozhodnutí vydaném v I. stupni. Podle pověřené pracovnice žalovaného žalobce směřuje kázeňské řízení a řízení o náhradě škody, ve kterém účastníku řízení nesvědčí právo odpovídající zákazu sebeobviňování. Podotkla, že v řízení o náhradě škody je třeba zjistit hodnotu poškozené věci v době, kdy k poškození došlo, a proto bylo třeba zajistit žalobcovo prohlášení o této hodnotě. Zdůraznila, že žalobce v průběhu řízení nenavrl žádné důkazy a s obsahem spisového materiálu souhlasil.
21. V souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. soud zamítl návrh žalobce na provedení dokazování Prohlášením o seznámení s podklady pro rozhodnutí ze dne 21. 5. 2019, č. j. KRPU-66541-17/ČJ-2018-0400HS-1-ŠM, záznamem ze dne 12. 7. 2019, č. j. KRPU-66541-19/ČJ-2018-0400HS-1-ŠM, a přípisy náhradové komise Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje ze dne 21. 5. 2019, č. j. KRPU-66541-17/ČJ-2018-0400HS-1-MŠ, a ze dne 12. 7. 2019, č. j. KRPU-66541-19/ČJ-2018-0400HS-1-MŠ.
22. V souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. soud zamítl návrh žalovaného na provedení dokazování popisem služebního místa žalobce, výtahem ze Závazného pokynu policejního prezidenta č. 75/2013, kterým se stanoví rozsah pravomoci služebních funkcionářů jednat a rozhodovat ve věcech služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů (personální pravomoc), ve znění od 1. 1. 2018, výtahem ze Závazného pokynu policejního prezidenta č. 180/2012, o plnění základních úkolů služby pořádkové policie, a dokladem o seznámení žalobce s rozkazem krajského ředitelství č. 67/2010, kterým se zřizuje komise pro prošetřování škodných událostí a stanoví postup při řešení škod.

Posouzení věci soudem

23. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty šedesáti dnů ode dne právní moci napadeného rozhodnutí, jak stanoví § 196 odst. 1 zákona o služebním poměru. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však nebyly v projednávané věci zjištěny.
24. Po přezkoumání skutkového a právního stavu, který zde byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a proběhlém ústním jednání soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
25. V první řadě soud považuje za nutné zdůraznit, že předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí a řízení o jednání žalobce jako příslušníka Policie České republiky, které podle

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

příslušných správních orgánů mělo mít znaky přestupku. Řízení o náhradě škody vedené správními orgány se žalobcem bylo řízením zcela odlišným a jeho průběh je pro posouzení soudem přezkoumávané věci bez významu. Z tohoto důvodu (a zčásti zároveň proto, že jde o listiny vzniklé až po vydání napadeného rozhodnutí) soud zamítl návrhy žalobce na provedení dokazování Prohlášením o seznámení s podklady pro rozhodnutí ze dne 21. 5. 2019, č. j. KRPU-66541-17/ČJ-2018-0400HS-1-ŠM, záznamem ze dne 12. 7. 2019, č. j. KRPU-66541-19/ČJ-2018-0400HS-1-ŠM, a příписы náhradové komise Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje ze dne 21. 5. 2019, č. j. KRPU-66541-17/ČJ-2018-0400HS-1-MŠ, a ze dne 12. 7. 2019, č. j. KRPU-66541-19/ČJ-2018-0400HS-1-MŠ.

26. Ze záznamu o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 30. 7. 2018, č. j. GI-2694-5/TČ-2018-842030, který je založen ve správním spise, vyplývá, že tohoto dne GIBS na základě podnětu Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, zahájila úkony trestního řízení ve věci podezření spáchání přečinu podvodu podle § 209 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“) ve stadiu pokusu podle § 21 tohoto zákona, neboť zjištěné skutečnosti nasvědčovaly tomu, že se ho mohl dopustit příslušník Policie České republiky – žalobce.
27. Podle § 161 odst. 3 trestního řádu vyšetřování o trestných činech spáchaných příslušníky Policie České republiky, příslušníky Vězeňské služby České republiky, celníky anebo zaměstnanci České republiky zařazenými k výkonu práce v Policii České republiky a o trestných činech spáchaných zaměstnanci České republiky zařazenými k výkonu práce ve Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky v souvislosti s plněním jejich pracovních úkolů, koná Generální inspekce bezpečnostních sborů.
28. Žalobce v žalobě nijak nerozvedl obecně formulovanou námitku o tom, že správní orgán neprošetřoval celou věc řádně a vše nezákonně přenesl na GIBS. S ohledem na výše uvedené skutečnosti a zákonnou úpravu soud na tom, že vyšetřování konala GIBS, neshledává nic nezákonného ani nestandardního.
29. Usnesením ze dne 28. 11. 2018, č. j. GI-2694-41/TČ-2018-842030, GIBS věc podle § 159a odst. 1 písm. b) trestního řádu, tj. proto, že nešlo o podezření z trestného činu, odevzdala řediteli Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje. V usnesení je uvedeno, že se nepodařilo zjistit, za jakou částku žalobce hodinky zakoupil. Z šetření mělo nicméně jednoznačně vyplynout, že žalobce škodní komisi uvedl nepravdivé údaje ohledně toho, že hodinky zakoupil prostřednictvím internetového serveru jako nové v lednu 2017, neboť je kupoval jako použité v období po říjnu 2017. Podle GIBS takové jednání může být posouzeno jako kázeňský přestupek podle § 50 zákona o služebním poměru spočívající v porušení základních povinností příslušníka dle § 45 odst. 1 písm. a) tohoto zákona.
30. Další námitka žalobce se týkala důkazů, ze kterých správní orgány při vydání svých rozhodnutí vycházely. Podle žalobce vedoucí územního odboru vycházel plně z důkazů, které byly obstarány ze strany GIBS, a správní orgány vycházely pouze z tzv. sekundárních důkazů, jako byly úřední záznamy o úkonech prováděných GIBS, úřední záznamy o podaných vysvětleních před GIBS apod. Přitom podle žalobce měl vedoucí územního odboru jednotlivé osoby, které GIBS sdělily skutečnosti, ze kterých pak vedoucí územního odboru vycházel, předvolat a vyslechnout.
31. K tomu soud poukazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2016, č. j. 6 As 73/2016-40, a ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014-70, dle nichž zásadně lze úřední záznam, pokud se nejedná o úřední záznam o podání vysvětlení, použít jako podpůrný důkaz ve spojení s dalšími důkazními prostředky, které jsou pro věc rozhodné, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

neboť „právní úprava [...] zapovídá použít jako důkazní prostředek pouze záznam o podání vysvětlení (§ 137 odst. 4 správního řádu). Stejně tak judikatura brání správním orgánům pouze v tom, aby čtením úředních záznamů prokazovaly skutečnosti, jež mohou být objasněny pouze bezprostřední svědeckou výpovědí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. ledna 2009, č. j. 1 As 96/2008 - 115, č. 1856/2009 Sb. NSS, či ze dne 9. září 2010, č. j. 1 As 34/2010 - 73, č. 2208/2011 Sb. NSS)“.

32. Ze záznamů o ústním jednání před žalovaným ze dne 15. 1. 2019 a 6. 3. 2019, kterých se žalobce jako obviněný zúčastnil, pak vyplývá, že v řízení bylo provedeno dokazování spisovým materiálem vedeným GIBS pod sp. zn. GI-2694/TČ-2018-842030, přičemž žalobce uvedl, že byl s tímto materiálem seznámen a nežádá provedení dalšího dokazování včetně výsledku svědků. Z rozhodnutí správních orgánů vyplývá, že při svém rozhodování vycházely z listinných důkazů, konkrétně z Žádosti o proplacení poškozených hodinek a Čestného prohlášení o zakoupení hodinek ze dne 12. 4. 2018, které vyhotovil a náhradové komisi předložil sám žalobce, faktury – daňového dokladu ze dne 8. 11. 2016 vystaveného společností iStyle CZ, s.r.o., společností BAGRISTE s.r.o., jejímž předmětem byl prodej hodinek Apple Watch Nike+ výrobní číslo „X“ za částku 12 290 Kč, a faktury – daňového dokladu ze dne 21. 10. 2017 vystaveného společností BAGRISTE s.r.o. panu R. S., jejímž předmětem byl prodej totožných hodinek panu S. za 4 500 Kč. Rovněž nebylo pochyb, že dne 25. 3. 2018, tedy v den vzniku škodné události, tj. poškození předmětných hodinek při služebním zákroku, byly tyto hodinky v držení žalobce.
33. Z uvedených listin nevyplývá, jak, kdy a případně za jakou částku se tyto hodinky dostaly do držení žalobce. Z úředního záznamu o podání vysvětlení panem R. S. vyplynulo, že tento hodinky prodal na internetovém bazaru Bazos.cz, nepamatuje si však kdy, komu a za jaký obnos. Jestliže má úřední záznam o podání vysvětlení podle ustálené judikatury správním orgánům sloužit ke zjištění skutečností, o kterých má být osoba podávající vysvětlení v řízení vyslechnuta jako svědek, z uvedeného je zřejmé, že R. S. žádné skutečnosti o tom, jak se hodinky dostaly do držení žalobce, neví, a jeho výsledek by tudíž byl zcela zbytečný. Přesto byl podle názoru soudu správními orgány v dostatečném rozsahu zjištěn skutkový stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, tedy zaprvé to, že žalobce v Čestném prohlášení o zakoupení hodinek uvedl nepravdivý údaj o datu zakoupení hodinek. Zabývat se přitom nepravděpodobnými verzemi reality, které žalobce navíc v celém správním řízení nenamítal a přichází s nimi až v žalobě (jako je nijak nekonkretizovaná možnost „koupě od nevlastníka“ či převedení hodinek do faktické dispozice jejich budoucího vlastníka jindy, než kdy došlo k převodu vlastnického práva) za této situace rozhodně nebylo povinností správních orgánů.
34. Logickou a vyplývající z běžného běhu věcí a lidské zkušenosti se pak soudu jeví být i další úvaha žalovaného o tom, že cena, za kterou mohly být předmětné, již téměř rok staré a pravděpodobně používané hodinky v období následujícím po 21. 10. 2017 získány, nemohla představovat částku 15 000 Kč, tj. částku téměř o 3 000 Kč vyšší, než byla rok předtím cena hodinek jako nových. V tomto směru, kdy ani žalobce v řízení netvrdil nic a v žalobě nic konkrétního ve vztahu k právě předmětným hodinkám, co by takovouto notoriету bylo schopno zpochybnit, nebylo třeba v tomto směru provádět dokazování. I částka uvedená žalobcem na čestném prohlášení se tak bez důvodných pochybností jeví být nesprávnou. Je přitom obecně známou skutečností, že při stanovování výše škody se vychází z částky, za kterou byla věc zakoupena, a stavu, ve kterém věc v té době byla. Uvedení nepravdivě nadsazené částky spolu se zamlčením skutečnosti, že žalobce nebyl prvním vlastníkem hodinek, tak bylo schopno zapříčinit to, že výpočet náhrady škody Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

za hodinky poškozené při služebním zákroku by byl na základě nepravdivých údajů již ve svém prvopočátku vychýlen ve prospěch žalobce, a jemu by tudíž byla na úkor Policie České republiky přiznána částka vyšší, než byla škoda mu skutečně způsobená. Takovéto úvahy vyplývají z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů, pro jejich učinění nebylo potřeba činit další dokazování a soud se s nimi ztotožňuje. Soud proto uzavírá, že v provedeném dokazování ani v závěrech o skutkovém stavu učiněných správními orgány neshledal namítaná pochybení. Skutečnost, že důkazy, ze kterých správní orgány vycházely, byly shromážděny GIBS, nebyla za situace, kdy tyto byly opatřeny v souladu se zákonem a žalobci byla zachována možnost námitek proti nim, nijak problematická.

35. Pokud žalobce namítá, že v době podpisu čestného prohlášení byl o pravdivosti uvedených údajů přesvědčen a že mělo být zohledněno, že s odstupem více než roku si již nemusel přesně pamatovat, o které hodinky šlo, neboť tzv. chytrých hodinek zakupoval více kusů od různých subjektů a za různé ceny, lze se pouze ztotožnit s vypořádáním této námitky a s tím souvisejícími úvahami o subjektivní stránce protiprávního jednání žalobce tak, jak učinily správní orgány. Za situace, kdy žalobce zakupoval více kusů hodinek od různých subjektů, by soud za přirozené a rozumné považoval to, že by si žalobce od provedených nákupů uchovával doklady nebo alespoň byl schopen je v případě potřeby obstarat (např. stáhnout ze své elektronické pošty, po přihlášení do účtu v internetových obchodech, obstarat výpis ze svého bankovního účtu či jiného prostředku, který při placení použil apod.). Pokud tvrdí, že tak neučinil a obstarat a předložit je nemůže, bylo namístě, aby si při vyplňování čestného prohlášení počínal obzvláště obezřetně. Z provedeného dokazování vyplynulo, že žalobce tak zjevně neučinil. Závěr o spáchání skutku ve formě úmyslu nepřímého tak byl správný. Na tom nemůže nic změnit ani tvrzení žalobce, který měl uvést: *„Celé věci je mi velmi líto, určitě jsem nechtěl nikoho podvést nebo způsobit nějakou škodu, opravdu jsem v tu dobu byl přesvědčen o pravdivosti předložených skutečností. O tomto svědčí i fakt, že já sám jsem byl iniciátorem toho, ať se provede důkaz znaleckým posudkem, jehož výsledku bych se rozhodně podřídil“*. Uvedené tvrzení o možném následném návrhu na znalecký posudek totiž nijak nezpochybňuje závěr o tom, že **v době spáchání skutku** (tj. předložení nepravdivého tvrzení o době nákupu hodinek a jejich ceně náhradové komisi) žalobce jednal v nepřímém úmyslu. Namítaná skutečnost tedy s otázkou posouzení subjektivní stránky přestupku nijak nesouvisela, a jako taková ani nemusela být správním orgánem výslovně vypořádána.
36. Rovněž irelevantním je tvrzení o tom, že žalobce byl donucen k prohlášení učiněném na formuláři správního orgánu. Žalobci je k tíži kladen obsah prohlášení, nikoli to, jakou formou či na jakém formuláři bylo učiněno. Žalobce rovněž nijak nespecifikoval, v čem spočívalo ono „donucení“.
37. Jestliže následně žalobce žalovanému vytýká, že se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjadřuje pouze k otázce naplnění subjektivní stránky přestupku, nikoli však k dalším stránkám skutkové podstaty, tj. objektu, objektivní stránce a subjektu, je třeba poukázat na to, že žalobce sice proti rozhodnutí vedoucího územního odboru podal včasné odvolání, šlo však o odvolání blanketní, které ani přes výzvu žalovaného nedoplnil. Konkrétní otázky vztahující se k zákonnosti či správnosti prvostupňového rozhodnutí ve vztahu k objektu, objektivní stránce a subjektu přestupku tak předmětem odvolacího řízení neučinil. I tak se navíc jedná o nepřiléhavou námitku, neboť pachatel kázeňského přestupku byl v řízení a následně správních rozhodnutích jednoznačně určen stejně jako objekt přestupku, kterým je pořádek ve státní správě, a popsáno je i pachatelovo jednání a

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

následek, které spojuje příčinná souvislost, tj. znaky skutkové podstaty charakterizující objektivní stránku přestupku.

38. Za nedůvodnou soud považuje i námitku týkající se nesprávné právní kvalifikace skutku spáchaného žalobcem. Nejprve je třeba předeslat, že odpovědnost za správné skutkové a právní posouzení dané věci nesou výhradně příslušné správní orgány, které ve věci vydaly rozhodnutí, která jsou předmětem tohoto soudního přezkumu; odůvodnění usnesení GIBS pro ně nebylo závazné. To, že GIBS v odůvodnění svého usnesení, kterým věc odevzdala řediteli Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, uvedla, že jednání žalobce může být posouzeno jako kázeňský přestupek podle § 50 zákona o služebním poměru spočívající v porušení základních povinností příslušníka dle § 45 odst. 1 písm. a) tohoto zákona, tedy správní orgány v dané věci k ničemu nezavazovalo.
39. Přestupku podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona o některých přestupcích se dopustí fyzická osoba tím, že úmyslně uvede nesprávný nebo neúplný údaj správnímu orgánu anebo mu požadovaný údaj zatají nebo uvede nesprávný anebo neúplný údaj v čestném prohlášení u správního orgánu.
40. K tomu soud podotýká, že závěr o tom, že znakem skutkové podstaty tohoto přestupku může být pouze porušení právní povinnosti, se vztahuje pouze k jedné části složené skutkové podstaty tohoto přestupku, a to k přestupku, kterého se dopustí fyzická osoba tím, že správnímu orgánu **úmyslně zatají požadovaný údaj**. Právě v souvislosti s ní komentářová literatura, ze které žalobce nejspíše vycházel (VETEŠNÍK, Pavel. § 2 [Přestupky proti pořádku ve státní správě vyskytující se na více úsecích státní správy]. In: JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 902.), poukazovala na to, že předchozí právní úprava zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, obsahovala v § 21 odst. 1 písm. b) úpravu přestupku, kterého se dopustil ten, kdo úmyslně uvedl nesprávný nebo neúplný údaj správnímu orgánu anebo mu požadovaný údaj zatajil, **ač měl povinnost takový údaj uvést**. Podle důvodové zprávy i komentářové literatury v nové úpravě byla vypuštěna slova „*ač má povinnost takový údaj uvést*“, neboť, jak uvedla důvodová zpráva: „*Je zřejmé, že musí existovat zákonem stanovená povinnost takový údaj správnímu orgánu sdělit. Znakem skutkové podstaty přestupku totiž může být pouze porušená právní povinnost.*“
41. Nebylo proto povinností správních orgánů se v odůvodnění svých rozhodnutí zaobírat tím, jakou povinnost žalobce uvedením nesprávného nebo neúplného údaje porušil, neboť podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona o některých přestupcích je postižitelný i pachatel, který úmyslně uvedl nesprávný nebo neúplný údaj správnímu orgánu, a to bez ohledu na formu, kterou tento údaj uvedl, a bez ohledu na to, zda měl povinnost takovýto údaj uvést, nebo zda jej uvedl např. v souvislosti s žádostí, kterou neměl povinnost podat tak, jako tomu bylo v případě žalobce. Soud proto považuje za bezpředmětné vyjadřovat se k námitkám žalobce ohledně toho, zda jím podané čestné prohlášení bylo opravdu „čestným“, nebo jen „obyčejným“ prohlášením.
42. Z žádného ustanovení zákona podle soudu dále nevyplývá, že za přestupek podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona o některých přestupcích může být postižen jen ten, kdo byl před tím, než svým jednáním naplnil tuto skutkovou podstatu, o takovém následku poučen. Tomuto závěru nasvědčuje i skutečnost, že právě tvrzením účastníka jsou mnohá správní řízení, typicky ta o žádosti – stejně jako řízení o náhradě škody v případě žalobce – zahajována. Soud dodává, že si je vědom toho, že v již zmíněné komentářové literatuře je uvedeno, že Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

„o následcích uvedení nepravdivého údaje v čestném prohlášení je správní orgán povinen osobu poučit (NSS 7 Afs 9/2003)“. S tímto názorem se však soud minimálně v této věci, kdy povinnost předložit čestné oznámení žalobci nevyplývala ze zákona a jeho předložení bylo z jeho strany důsledkem jím zaviněné nemožnosti doložit svá tvrzení, neztotožňuje a rovněž má za to, že tento závěr nevyplývá ani z poukazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2005, č. j. 7 Afs 9/2003-94.

43. Odpovědnosti za přestupek podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona o některých přestupcích účastníka řízení nezavazuje ani žalobcem nesprávně vykládaný § 55 odst. 1 správního řádu, neboť z něj vyplývá pouze to, že každý, kdo není účastníkem, je povinen vypovídat jako svědek a musí vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet, nikoli právo účastníka v řízení beztrestně lhát.
44. Se žalobcem lze souhlasit v tom, že výroková část sankčního rozhodnutí je klíčová, mj. pro důsledné zamezení možnosti dvojího trestání za tentýž skutek. Již ve výroku rozhodnutí však byl skutek žalobce dostatečně konkrétně popsán tak, že v něm bylo uvedeno zejm. kdy, jak, jakým způsobem a vůči jakému správnímu orgánu žalobce uvedl nesprávný nebo neúplný údaj. Výrok správního rozhodnutí tedy v daném případě byl dostatečně individualizován a vytýkané jednání nemohlo být zaměnitelné s jiným (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS). Bylo tedy zcela dostatečné, že další podrobné skutečnosti, které podle žalobní argumentace (viz odst. 13 odůvodnění tohoto rozsudku) měly být obsaženy ve výroku, uvedly správní orgány až v odůvodnění svých rozhodnutí.
45. K námitce nepřiměřenosti uloženého kázeňského trestu soud poukazuje na to, že ukládání pokut za přestupky se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního práva) správního orgánu, tedy v zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. že volit některé z více možných řešení zákon dovoluje. I rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí ze dne 20. 4. 2010 č. j. 1 As 9/2008-133, publ. pod č. 2092/2010 Sb. NSS, konstatoval, že správní soudy při posuzování zákonnosti uložené sankce k žalobní námitce přezkoumají, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonná kritéria, zda úvahy o výši uložené pokuty jsou racionální, ucelené, koherentní a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo je nezneužil, ale rovněž, zda uložená pokuta není likvidační.
46. S přihlédnutím k jednotlivým okolnostem, které vzaly v potaz správní orgány, soud dospěl k závěru, že v daném případě nedošlo k překročení zákonem stanovených mezí správního uvážení ani ke zneužití tohoto institutu a že uvážení správního orgánu bylo dostatečné a řádně odůvodněno. Uložený kázeňský trest lze považovat za mírný, zohledněno přitom ve prospěch žalobce bylo jeho velmi dobré kázeňské hodnocení včetně toho, že byl mnohokrát kázeňsky odměněn. V neprospěch žalobce bylo bráno to, že svým jednáním výrazně zkreslil skutkový stav, čímž ztížil činnost náhradové komise. Tento závěr je v souladu se zjištěným skutkovým stavem věci. Uvedl-li žalobce, že by v jeho prospěch mělo být zohledněno to, že navrhoval vyhotovení znaleckého posudku k hodnotě hodinek, a tedy podle svých slov chtěl aktivně přispět ke zjištění skutečné škody, a svým jednáním tak být nápomocen činnosti náhradové komise, nelze přehlédnout zásadní skutečnost, že činnost náhradové komise nejprve zásadně ztížil právě úmyslně nepravdivým a neúplným uvedením údaje, ze kterého měla komise vycházet. Případný pozdější návrh na vyhotovení

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

znaleckého posudku, ať již motivován jakýmkoli úmysly, nemá sílu tuto zásadní skutečnost v neprospěch žalobce oslabit.

47. Značně obecnými námitkami žalobce, podle kterých má správní orgán v případě podání blanketního odvolání povinnost účastníka řízení vyzvat k odstranění vad, že žalobce měl být v průběhu správního řízení správními orgány poučován o svých právech a námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu nevypořádání odvolacích bodů, se soud nemohl zabývat již z toho důvodu, že byly uplatněny až při jednání, tedy po uplynutí lhůty pro podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s.
48. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
49. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly a ani je nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 23. listopadu 2021

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.